

[Leonhard Hansen.]

til at medvirke til en Ændring af Loven, for saa vidt Lovens Hensigt ikke skulde blive naaet ved Frivillighedssystemet, og for saa vidt dette fremgik af Arbejdsfordelingsnævnets Indberetning. Under Hensyn til det Antal Arbejdere, der er omfattet af de af Nævnet godkendte Hovedoverenskomster, og det Antal, der faktisk er Deltagere i Arbejdsfordelingen, mener Nævnet det ikke nu nødvendigt til Opnaaelse af de ved Loven tilsigtede Formaal, at der tillægges Nævnet en almindelig Beføjelse til en tvangsmæssig Gennemførelse af Arbejdsfordelingen inden for de forskellige Omraader — hvilket altsaa betyder, at Loven stadig væk omfatter den frivillige Arbejdsfordeling —, men Nævnet har derimod ment under Hensyn til ganske særlige Eksempler, at det er nødvendigt, at der tillægges Nævnet Beføjelse til i ganske særlige Tilfælde at kunne træffe Beslutning om Gennemførelsen af en Arbejdsfordeling under den Form, som Nævnet finder svarende til det paagældende Omraades Forhold, for saa vidt 5 af Nævnets Medlemmer stemmer for en saadan.

Dette foreslaas derfor i Lovforslagets § 1, hvor der som nyt Stykke 2 findes en Tilføjelse til § 3 i selve Loven. Denne Tilføjelse gaar ud paa, at hvor der ikke har kunnet gennemføres en Arbejdsfordelingsordning, som i øvrigt er tiltraadt af Arbejdsgivere og Arbejdere inden for den væsentligste Del af vedkommende Omraade, fordi det har mødt Modstand fra Arbejdsgivere eller Arbejdere inden for en mindre Del af Omraadet, skal Nævnet være beføjet til at bestemme, at Arbejdsfordeling skal gennemføres i den Form, som Nævnet finder svarende til det paagældende Omraades Forhold, for saa vidt mindst 5 af Nævnets 7 Medlemmer bliver enige derom.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale denne Ændring. Der er ikke Spor af Mening i, at en lille Gruppe skal kunne forhindre Gennemførelsen af en Ordning, som langt det store Flertal af enten Virksomhedernes Indehavere eller Arbejdere ønsker gennemført, og der kan vel heller ikke være nogen Tvivl om, at man naar en nogenlunde retfærdig Ordning, naar der skal 5 af de 7 til at bestemme.

Lovforslagets § 2 foreslaar en ændret Affattelse af den nuværende Lovs § 11, Stk. 1, 2det Punktum. I den gældende Lov omhandler dette Punktum Godtgørelsesberettigelsen for det Antal fulde Normalarbejdsdage, den samlede Arbejdstidsnedsættelse har udgjort, beregnet inden for Perioder paa 6 Uger. Det betyder, at 6

Uger efter Arbejdsfordelingens Ikrafttræden begynder der en ny Turnus, og at alle de Timer, som i disse 6 Uger ikke kan gaa op i 8, bortfalder. Nu kan dette Timetal jo være meget variabelt. Jeg har i den Organisation, som jeg har med at gøre, været ude for et Tilfælde, hvor en stor Gruppe Arbejdere havde 7 Timer, som derved bortfaldt, og for hvilke de altsaa ingen Godtgørelse fik. Som jeg har sagt før, har denne Lov ikke været populær, men Arbejderne har efterhaanden fundet sig til Rette med dens forskellige Bestemmelser med Undtagelse af denne sidste, som man har fundet fuldkommen meningsløs. Man har ikke kunnet begribe, hvorfor man ikke skulde have Godtgørelse for alle de Timer, hvormed Arbejdstiden var nedsat, og derved yderligere, ud over den nedsatte ugentlige Fortjeneste skulde miste, som i dette Tilfælde, 4 Kr. 50 Øre hver sjette Uge.

Jeg har personlig beskæftiget mig meget med dette Spørgsmaal, og jeg benytter Lejligheden til at takke den højtærede Arbejds- og Socialminister, fordi han med dette Forslag fjerner denne Meningsløshed, saaledes at de paagældende bliver berettiget til en Godtgørelse i Form af Dagpenge for hver fuld Normalarbejdsdag, der er bortfaldet paa Grund af Arbejdsfordelingen. At der saa er indført en Skærpelse derved, at Godtgørelse kun ydes, saafremt den paa Grund af Arbejdsfordeling tabte Arbejdstid udgør mindst $\frac{1}{8}$ mod før $\frac{1}{12}$, skal jeg se bort fra, selv om det betyder, at det Antal Arbejdere, som i Dag har deres Arbejdstid nedsat med under 6 Timer pr. Uge, derved bliver afskaaret fra at faa Godtgørelse. Af Underbilag A. fremgaar det, at dette Antal i August 1940 androg 2 520. Denne Skærpelse kan maaske forårsage, at de paagældende enes om at nedsætte Arbejdstiden med 6 Timer ugentlig, altsaa til $\frac{1}{8}$. Det betyder en mindre Lønnedsættelse, men det skaber samtidig Mulighed for, at flere kan komme i Beskæftigelse, og derved fremmes jo Lovens Hensigt.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Boeck-Hansen: Da vi i sin Tid arbejdede med Forslaget til den nugældende Lov, var vi meget tilfredse med, at man kom ind paa Frivillighedens Grund, saaledes at det blev Arbejdsgiverne og Arbejderne, der enedes om, hvorledes Arbejdsfordelingen skulde gennemføres. Vi mener da ogsaa af Bilagene at kunne se, at Arbejdsfordelingen er blevet gennemført saa